

Project Proposal

Division of Applied Mathematics, Department of Mathematics

Faculty of Science, Silpakorn University

Date : 27 กันยายน 2561

Advisor : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นพดล ชุมชอบ

Student : นายภัคพล พงษ์ทวี รหัส 07580028

Project Title : ลบบทบรรยายแบบเข้ารหัสวีดิโอแบบอนิเมะ
(Hard-coded subtitle remover for anime)

1 Introduction

บทบรรยายใต้ภาพ (subtitle) คือข้อความที่ได้จากการถอดเสียงจาก ภาพยนตร์ รายการทีวี หรือสื่อต่างๆ ที่มักแสดงอยู่ด้านล่างของหน้าจอ ซึ่งใช้เพื่อแสดงคำแปลในภาษาอื่น หรือเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบปัญหาทางการได้ยิน โดยบทบรรยายใต้ภาพ แบ่งตามการสร้างได้เป็น 2 ประเภทได้แก่ แบบ Soft และแบบ Hard โดยแบบ Soft จะมีลักษณะเป็นข้อความที่ถูกระบุตำแหน่งเวลาไว้สามารถเปิดและปิดได้ แต่ก็มีปัญหาว่าเครื่องเล่นหรือซอฟต์แวร์ที่ใช้จำเป็นต้องรองรับรูปแบบคำบรรยายนั้นจึงจะแสดงขึ้นมาได้ และในบางครั้งก็มีปัญหาด้านการเข้ารหัส ทำให้ไม่สามารถแสดงข้อความได้อย่างถูกต้องและแบบ Hard คือ ข้อความในบทบรรยายจะถูกฝังรวมเป็นเนื้อเดียวกับวีดิโอ ซึ่งวิธีนี้จะทำให้จำเป็นต้องใช้เครื่องเล่นหรือซอฟต์แวร์พิเศษเพื่อรองรับ ทำให้ไม่มีปัญหาในการแสดงผล แต่ว่าบทบรรยายแบบนี้จะไม่สามารถทำการเปิดและปิดได้

จากการที่บทบรรยายใต้ภาพแบบ Hard ไม่สามารถเปิดและปิดได้ทำให้บทบรรยายดังกล่าวก่อความรำคาญต่อผู้รับชม ตัวอย่างเช่น ภาพยนตร์จีนกำลังภายในที่ฉายทางโทรทัศน์ไทยมักจะมีบทบรรยายภาษาจีนติดมาด้วย เนื่องจากประเทศจีนมีการใช้ภาษาจีนในสำเนียงที่หลากหลาย จึงมีบทบรรยายให้สามารถรับชมได้โดยเข้าใจความหมายที่เหมือนกัน โดยคำบรรยายที่ใช้นั้น เป็นบทบรรยายแบบ Hard ซึ่งเมื่อภาพยนตร์ดังกล่าวได้รับการให้เสียงไทยแล้ว ภาพยนตร์จึงมีคำบรรยายภาษาจีนติดมาด้วย

ด้วยปัญหาที่กล่าวมาข้างต้นโดยผู้ศึกษาได้มีความสนใจที่จะลบคำบรรยายแบบ Hard ออกจากวีดิโอ โดยเฉพาะวีดิโอแบบอนิเมะ เนื่องจากวีดิโอประเภทนี้มักมีบทบรรยายติดมาด้วย และบางครั้ง มีบทบรรยายเป็นแบบ Hard ทำให้ไม่สามารถเปิดและปิดได้

วีดิโอนั้นประกอบด้วยภาพจำนวนหลายภาพต่อหนึ่งหน่วยเวลา เราจะเรียกภาพหนึ่งภาพในวีดิโอว่า เฟรม (frame) ซึ่งภาพในแต่ละเฟรมเรียกว่าภาพดิจิทัล (Digital Image) โดยภาพดิจิทัลนั้นจะสามารถนิยามได้เป็นฟังก์ชัน $f(x, y)$ โดยที่ x และ y เป็นพิกัดของภาพ และแอมพลิจูดของ f ที่พิกัด (x, y) ใดๆ ในภาพคือค่าความเข้มแสง (intensity) ซึ่งแอมพลิจูดนี้มีค่าจำกัด

การซ่อมแซมภาพ คือกระบวนการที่จะเติมเต็มข้อมูลที่หายไปในพื้นที่ภาพที่กำหนด โดยมีจุดประสงค์เพื่อซ่อมแซมภาพที่เสียหาย โดยพื้นที่ภาพส่วนนั้นไม่สามารถพบได้จากการสังเกต โดยการกู้คืน สี, โครงสร้าง และพื้นผิว ที่เกิดการเสียหายเป็นวงกว้าง พิกเซลที่จะนำมาใช้ซ่อมแซมจะถูกคำนวณขึ้นมาใหม่จากข้อมูลที่พิกเซลที่อยู่โดยรอบที่ยังไม่เสียหาย ซึ่งการจะนำบทบรรยายออกจากเฟรมวีดิโอนั้น จะพิจารณาว่าบทบรรยายนั้นเป็นส่วนที่เสียหาย แล้วจากนั้นจึงใช้การซ่อมแซมภาพเพื่อนำบทบรรยายนั้นออก

การซ่อมแซมภาพมีวิธีการทางคณิตศาสตร์ที่ใช้แตกต่างกันไปจำนวนมาก แต่เนื่องจากภาพอนิเมะที่เราต้องการซ่อมแซมนั้น เป็นรูปภาพที่ราบเรียบเป็นช่วง (piecewise smooth image) จึงเหมาะที่จะใช้วิธีการซ่อมแซมภาพด้วยการแปรผัน (Variation)

โดยโมเดลทางคณิตศาสตร์ที่จะใช้งานในการซ่อมแซมรูปภาพนี้คือ การแปรผันรวม (Total Variation) ซึ่งมีที่มาจากปัญหา Rudin-Osher-Fatemi (ROF) โดยเป็นการแก้ปัญหาค่าเหมาะที่สุดของการแปรผันมีขอบเขต (bounded variation หรือ BV) ทั้งหมดโดยที่ภาพ u อยู่ใน $BV(\Omega)$ เมื่อสามารถหาปริพันธ์ได้และจะมี Radon measure Du ซึ่ง

$$\int_{\Omega} u(x) \operatorname{div} \vec{g}(x) dx = \int_{\Omega} \langle \vec{g}, Du(x) \rangle \quad \forall \vec{g} \in C_c^1(\Omega, \mathbb{R}^2)^2$$

และจาก Du เป็น distributional gradient ของ u เมื่อ u ราบเรียบแล้ว $Du(x) = \nabla u(x) dx$ โดย total variation seminorm ของ u คือ

$$\|u\|_{TV(\Omega)} := \int_{\Omega} |Du| := \sup \left\{ \int_{\Omega} u \operatorname{div} \vec{g} dx : \vec{g} \in C_c^1(\Omega, \mathbb{R}^2)^2, \sqrt{g_1^2 + g_2^2} \leq 1 \right\}$$

จาก u ราบเรียบแล้ว การแปรผันรวมสมมูลกับอินทิกรัลของขนาดเกรเดียนต์

$$\|u\|_{TV(\Omega)} = \int_{\Omega} |\nabla u| dx$$

จึงได้ว่าจะหาฟังก์ชันแปรผันมีขอบเขต u หาได้จาก minimization problem

$$\arg \min_{u \in BV(\Omega)} \|u\|_{TV(\Omega)} + \frac{\lambda}{2} \int_{\Omega \setminus D} (f(x) - u(x))^2 dx$$

เมื่อ λ มีค่าบวก ปัญหา minimization นี้จะเหมือนกับปัญหาการลบสิ่งรบกวนของ Rudin, Osher และ Fatemi เพียงแต่ ปริพันธ์ลำดับอยู่บน $\Omega - D$ แทนที่จะเป็น Ω ถ้าผลลัพธ์ที่แน่นอนตรงอยู่ใน BV และมีค่าอยู่ในช่วง $[0, 1]$ แล้วจะมี minimizer u แต่มักจะไม่มีเพียงหนึ่งเดียว

การซ่อมแซมรูปภาพอาจมองเป็นลักษณะการลบสิ่งรบกวนที่มี spatially-varying regularization strength เป็น $\lambda(x)$ ทำให้ได้ว่า

$$\arg \min_u \|u\|_{TV(\Omega)} + \frac{1}{2} \int_{\Omega} \lambda(x) (f(x) - u(x))^2 dx$$

โดยที่ $\lambda(x)$ จะมีค่าเป็น 0 เมื่ออยู่ใน D และ $\lambda(x) > 0$ เมื่ออยู่นอก D ทำให้เมื่อ $x \in D$ ที่ $\lambda(x) = 0$ ค่า $f(x)$ จะไม่ถูกใช้ ทำให้ $u(x)$ ได้รับผลจาก $\|u\|_{tv}$ เท่านั้น ส่วนที่ด้านนอก D จะเป็น TV-regularize denoising พฤติกรรมลดสิ่งรบกวนนี้อาจเป็นที่น่าพอใจเมื่ออยากที่จะระบุโดเมนที่ต้องซ่อมแซมได้อย่างถูกต้อง และเมื่อใช้ ขนาดใหญ่จะทำให้การลดสิ่งรบกวนมีผลน้อยมากจนทำให้พื้นที่นอก D แทบไม่เปลี่ยนแปลง

จากโมเดลทางคณิตศาสตร์ที่ได้กล่าวมาข้างต้น จะสามารถใช้วิธีการทางเชิงตัวเลขสำหรับการซ่อมแซมรูปภาพโดยใช้ความแปรปรวนทั้งหมด

จากความแปรปรวนทั้งหมดสามารถประมาณได้โดย $|\nabla u_{i,j}|$ บนทุกพิกเซลนั้นคือ

$$\|u\|_{TV(\Omega) \text{ nearby}}$$

เมื่อ $\nabla u_{i,j}$ คือ discrete gradient วิธี split bergman คือการแยกส่วนการดำเนินการ (splitting) และการทำซ้ำ bergman (bergman iteration) ซึ่งวิธี split bergman จะนำมาใช้เพื่อแก้ minimization problem

$$\arg \min_d \|d\| = \nabla u$$

โดยตัวแปรช่วย d คือเวกเตอร์ที่บีบบังคับ ∇u และใช้วิธีการทำซ้ำ bergman เพื่อแก้ปัญหาค่าเหมาะสมแบบมีข้อจำกัด ซึ่งในแต่ละการทำซ้ำ bergman จะเป็นการแก้

argminsum

เมื่อ b เป็นตัวแปรของวิธีการทำซ้ำ bergman และ γ เป็นค่าคงที่บวกใดๆ โดยการ minimization บน d และ u จะแก้โดย alternative direction method โดยแต่ละขั้นของการหาค่าต่ำสุด ตัวแปร d และ u จะให้ตัวแปรอื่นคงค่าไว้ d subproblem เมื่อเราคงค่า u ไว้ จะได้ว่า d subproblem คือ

argminsum

โดยปัญหานี้เมื่อทำการแก้แล้วจะได้ว่า

$$d_{i,j} =$$

u subproblem เมื่อเราคงค่า d ไว้ จะได้ว่า u subproblem คือ

argmin

เมื่อแก้แล้วจะได้ว่า

$$1/\gamma$$

โดยที่ div คือ discrete divergence และ ∇u คือ discrete lapacian เราจะประมาณคำตอบนี้โดยการใช้ หนึ่งรอบ Gauss-seidel ต่อหนึ่งรอบการทำซ้ำของ Bergman ซึ่ง subproblem จะถูกแก้หนึ่งครั้ง ต่อหนึ่งรอบ bergman iteration แต่ทั้งนี้ การทำซ้ำ Gauss-seidel หลายครั้ง จะทำให้การแก้ subproblem มีความแม่นยำขึ้น ส่วนตัวแปรช่วย b มีค่าเริ่มต้นเป็น 0 จากนั้นทำการปรับค่าโดย

$$b^{k+1} = b^k + \nabla u - d$$

โดยที่ความเกี่ยวข้องกันของแต่ละพื้นที่จะแรงขึ้นเมื่อ $\square$ ใหญ่ขึ้น ดังนั้น $\square$ ไม่ควรเล็กหรือใหญ่เกินไป จะทำให้ทั้งสอง subproblem ลู่เข้าได้ดี จึงได้ว่าวิธีการในภาพรวมเป็นดังนี้

โดยการทำซ้ำนี้จะกระทำจนกระทั่ง นอร์ม L2 ระหว่างรอบปัจจุบันต่างกับรอบก่อนหน้าไม่เกินค่า Tol ที่กำหนดไว้หรือ จำนวนรอบการทำซ้ำมากจนถึงจุดสิ้นสุดที่เพียงพอที่จะให้ลู่เข้าซึ่งไม่ควรใหญ่เกินไปเพื่อไม่ให้เสียเวลาประมวลผลจนนานเกินไป

2 Objective

วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัยมีดังต่อไปนี้

- (1) เพื่อลดคำบรรยายแบบ Hard ออกจากวิดีโอanime

3 Scope of Study

ขอบเขตของโครงการมีดังต่อไปนี้

- (3.1) วิดีโอที่ใช้ศึกษาเป็นวิดีโอประเภทอนิเมะเท่านั้น
- (3.2) บทบรรยายที่ใช้ทดสอบ จะถูกล้อมรอบไว้ด้วยสีดำ ขนาดความหนาขนาดไม่น้อยกว่า 5 พิกเซล
- (3.3) จะทำการทดสอบการลดคำบรรยายบน 4 ภาษาได้แก่ ไทย จีน อังกฤษและญี่ปุ่น

4 Methodology

วิธีการมีดังต่อไปนี้

(4.1) ????

(4.9) เขียนรายงานโครงการวิจัย

5 Time Periods

แผนการดำเนินงานตลอดทั้งโครงการสามารถสรุปได้โดยย่อจากตารางต่อไปนี้

แผนการดำเนินงาน	เดือนที่											
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
ศึกษาเนื้อหาหัวข้อเรขาคณิต	x	x										
เขียนรายงานโครงการวิจัย												x

6 References

พิมพ์เอกสารอ้างอิงในหัวข้อนี้